

En l'Esquerra Republicana de Catalunya, Catalunya hi tindrà sempre una gran garantia de bon govern

L'OPINIÓ

Any V - Número 416 • BARCELONA • Diumenge, 2 d'octubre de 1932
Preu: 10 cèntims

EL SEGON CONGRES NACIONAL EXTRAORDINARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

LA SESSIÓ D'AHIR A LA TARDA, PRESIDIDA PER JOAN LLUHI I VALLESCA, PEL COMITE EXECUTIU CENTRAL, VA TRANSCORRER EN LA LECTURA DE LA LLISTA DE LES ENTITATS INSCRITES, NOMBRE DE SOCIS I PROPOSICIONS PRESENTADES

En la sessió de la nit, en mig d'un interès enorme davant l'extraordinària importància dels punts a tractar començaren els debats sobre els apartats de l'ordre del dia, debats que prosseguiran en la sessió d'avui

CONTRA EL CONFUSIONISME, I PER LA DISCIPLINA

Ahir va començar les seves tasques el Segon Congrès Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya. Són a l'ordre del dia importants problemes d'actualitat, que democràticament han d'ésser examinats per assenyalar immediatament el camí que l'interès de la nostra terra reclama que sigui seguit.

Tot Catalunya té fets els seus ulls en el nostre Partit, perquè ell és el que en aquestes hores supremes en què el nostre poble ha d'emprendre la seva marxa, lliure, té la responsabilitat màxima: la de la direcció.

Cal més que mai, si no es vol que en resulti un dany per a Catalunya, que la disciplina més fèrria sigui imposada, i que tots els militants del Partit es disposin a acatar-la i a seguir-la. No pas una disciplina dictatorial d'un home ni d'un sector, sinó la disciplina que els homes, als quals el Partit ha donat o doni la seva confiança com a dirigents—fruit democràtic de l'assemblea—en tant que tals dirigents tenen el deure d'imposar.

Un partit sense disciplina, és un partit mort. Un partit sense autoritat sobre els seus militants, és un partit que no rutila. Un partit, en el qual fos admes el confusionisme, està destinat al fracàs.

L'Esquerra Republicana de Catalunya té ben concretats els seus principis des de la seva Assemblea de Constitució, pel març de 1931. A ells han d'atendre's tots els que militin dintre del Partit, i a la seva disciplina s'han de subjectar.

Ens enganyàrem nosaltres mateixos, si negàvem que d'ençà que el Partit existeix, hi ha hagut centres, hi ha hagut nuclis, hi ha hagut periòdics, que no han actuat dintre de l'ortodòxia del Partit. El fenomen no ens ha de sorprendre, d'una banda, perquè el nostre Partit naixia després de set anys de dictadura, en els quals la propaganda política no havia estat permesa; i perquè naixia com a fruit de la convergència de diversos sectors i nuclis esquerrans que responien a matisos diversos, per bé que unànimes en un pensament lliberal i democràtic sota la República. A més a més, no té res d'estrany tampoc aquest fenomen, donat que al cap de 20 dies de constituït el Partit, les urnes ens donaven la confiança unànime del poble, i dos mesos més tard ens la ratificaven en una proporció fins aleshores desconeguda en el nostre món polític. I ja se sap que al darrer d'un partit que guanya, hi va molta gent que de moment no es pot controlar.

Però si un cert confusionisme que s'ha produït no ha estat tallat prou d'arrel, perquè els dirigents del partit eren reclamats per altres funcions de govern en diverses corporacions i representacions, aquesta és l'hora d'acabar-lo, si no volem que la nostra tasca trobi dificultats, per no dir que sigui totalment estèril.

Si la perpetuació del confusionisme podria ésser la mort del partit, això seria una anècdota que fins podria no interessar-nos, perquè de seguida els nuclis esquerrans que avui l'integren, s'aplegarien sota un altre nom i re-empresarien la feina amb igual dalt que abans. Però ens interessa que el retard que això produiria a Catalunya en la seva marxa, no es doni.

El que sentí velleïtats comunistes, socialistes, anarquistes, o de qualsevol altre ordre, sàpiga que fora del nostre Partit trobarà on aplicar les seves activitats de cara a fer triomfar aquells ideals. Dintre del nostre Partit, no. Dintre del nostre Partit, hi ha un programa establert com a fruit d'una assemblea de militants, i aquest programa és el que ha d'ésser propagat pels nostres centres, difós pels nostres periòdics, predicat pels nostres oradors. Aquest i no altre.

De tant en tant, hi ha hagut propagandistes que no s'han atès al nostre programa, i pel seu compte han anat més enllà, dient coses que no entraven dins la nostra ortodòxia. Hi ha hagut centres que han acollit propagandistes d'altres partits—i això ja és un cas d'inconsciència—els quals han aprofitat la tribuna de l'Esquerra Republicana per a fer propaganda del seu partit i àdhuc per a combatre el nostre. Hi ha hagut periòdics que han tendit a crear dintre de l'Esquerra petits clans com si fos una bella obra la de realitzar labor de secessió i de cisma.

Això no pot continuar ni un dia més. Contra aquest confusionisme, si algú tendís a fer que continués, lluitaríem amb totes les nostres forces convençuts de realitzar un gran bé a Catalunya pel fet que el nostre Partit és el que va a tenir ara la responsabilitat del seu Govern, i per tant el poble català té el dret de saber com pensem, com nosaltres tenim el deure de dir-li ben clar el nostre pensament.

No obliquem ningú a què s'allisti en els nostres rengles. Però el que s'hi allisti, sàpiga que té uns deures a complir, i que no és ningú per acomodar el nostre programa als matisos que a ell particularment li plaguin.

Som i serem sempre enemics de tots aquells que pretenguin establir dins del Partit petits cacicats a benefici propi, i en perjudici aleshores de l'interès general. Fem completament nostre el pensament de Manuel Azaña exposat tan concretament en el seu discurs de Santander en dir que el seu partit no és un partit d'amics, sinó de correligionaris i col·laboradors. L'Esquerra Republicana de Catalunya té un programa concret. No va ni més ençà ni més enllà d'aquest programa. El que s'hi sentí identificat, que se'l faci seu i que ingressi en el Partit, i si no hi vol ingressar, que es consideri espiritualment al costat seu. Però que ningú pensi que ingressa en el Partit per a rebre'n favors, ni que el fet d'ésser militant d'Esquerra Republicana de Catalunya ha de valer-li privilegis.

Governar és una funció que ha d'anar lligada amb un gran sentit de responsabilitat. Per a governar, cal donar l'exemple, com deia Azaña, de la més rígida austeritat política, de la major equanimitat de costums polítics,

Ahir, a les cinc de la tarda, va reunir-se a l'àmplia nau central del Palau de la Metallúrgia, el II Congrès Nacional Extraordinari d'Esquerra Republicana de Catalunya, amb assistència de la majoria de delegats inscrits i amb un nombrosíssim contingent de militants que anaren al Palau de la Metallúrgia per seguir els debats sobre els apartats de l'ordre del dia, debats que havien desvetllat un interès enorme.

J. Lluhi i Vallescà, que presidí la sessió, obrí el Congrès amb una salutació cordial a tots els assistents. Remarcà la importància de l'ordre del dia. Es referí a l'eficàcia que cal que tingui aquest Congrès Extraordinari, i demanà el màxim interès.

Se suprimí la lectura i aprovació de l'acta del Congrès anterior.

El secretari general del Partit, Joan Tauler, llegí les entitats adherides i inscrites al II Congrès, amb el nombre de socis de cadascuna, per a la deguda comprovació.

Assistiren a la sessió d'obertura el diputat Antoni Xirau, el comis-

sari de la Generalitat a Girona, senyor Josep Irla; el conseller de Cultura del Govern de la Generalitat, Ventura Gassol, i els membres del Comitè Executiu Central del Partit, senyoreta Maria Teresa Gilbert i els senyors Bilbens, Bru Galés, Battestini, els quals acompanyaren Lluhi i Vallescà en la presidència, juntament amb el secretari general del Partit, Joan Tauler.

Durant la lectura de les entitats adherides, entrà l'alcalde, doctor Aiguader, membre, també, del Comitè Executiu Central de l'Esquerra Republicana de Catalunya, el qual prengué lloc a la taula presidencial.

El conseller de Governació de la Generalitat, senyor Josep Terradellas, assistí al començament de la sessió d'obertura.

Als llocs reservats als diputats i regidors del Partit hi vetérem el diputat a la Generalitat Josep Maria Espanya, els tinentes d'alcalde Joan Casanelles i Pere Comes, els regidors Ventalló, Escofet, Ventós i Vachier, l'ex-comissari de la Generalitat a Lleida doctor Belli, el diputat a la Generalitat i secretari del conseller d'Agricultura, Farres i Duran; doctor Riera i Puntí, doctor Humbert Torres, Ricard Palacin, el comissari de la Generalitat a Lleida, senyor Valdeoriola; Sauret, el Comitè Executiu Central; el diputat a la Generalitat J. A. Traball.

A mesura que avançava la lectura de la llista d'entitats, la sala s'anava omplint de delegats i militants.

Les cadires reservades per a les delegacions, a dos quarts de sis de la tarda ja eren totes ocupades.

Els llocs reservats als militants, a la mateixa hora de la tarda, eren, també, totalment ocupats.

Els amples passadissos laterals presentaven una animació extraordinària.

A fora, davant l'entrada del Palau de la Metallúrgia, hi havia grups molt nòdris de curiosos i de militants i simpatitzants de l'Esquerra Republicana de Catalunya, on es comentava animadament el fet de màxima actualitat en la política catalana que és el II Congrès Extraordinari del Partit.

La lectura de la llista d'entitats inscrites durà prop d'una hora.

Acabada la lectura, el senyor Lluhi fa ús de la paraula per advertir que els mandataris l'entitat dels quals no hagués estat llegida passessin per tal de completar la llista de les entitats inscrites.

Aquesta tasca durà mitja hora.

Mentrestant, la nau central del Palau de la Metallúrgia presentava una animació extraordinària. Havien anat arribant nombrosíssimes delegacions de fora de Barcelona, les quals se situaren als llocs que hom els havia reservat.

A les sis, es pot dir que la nau central del Palau era plena de gom a gom, passadissos laterals i llocs reservats als delegats.

Aprofitant els moments destinats a la tasca de completar les llistes d'entitats adherides a l'Esquerra Republicana de Catalunya i inscrites per a assistir al II Congrès Nacional Extraordinari, els assistents comentaven, repartits en grups nòdris, l'interès de la celebració de la magna Assemblea, els punts principals de l'ordre del dia, els fets més recents de la política a Catalunya i a la Península, i hom parlava, amb una vibració visible a tots els rostres, de l'actuació futura del Partit, expressant-se tot hom en termes que demostraven una gran confiança en els destins glòriosos de l'Esquerra Republicana.

A les sis i minuts, la campaneta de la presidència demana silenci i atenció.

Lluhi i Vallescà prengué la paraula i anuncià que s'anava a entrar a l'ordre del dia i remarcà que, tractant-se d'un Congrès Extraordinari, únicament seria objecte de deliberació tot allò que fes referència a l'ordre del dia.

Lluhi exposà que calia fer una selecció de proposicions, seguint aquest criteri de les proposicions.

Nicolau Battestini llegí les proposicions per tal de constatar si l'Assemblea creia pertinent la seva

(Segueix a la pàgina 11).

DIMARTS, ENTRE SIS I VUIT DEL MATI, EL "GRAFF ZEPPELIN" ATERRARÀ A L'AERODROM DEL PRAT

EL DIRIGIBLE ALEMANY VE A SALUDAR CATALUNYA AUTÒNOMA EN EL MOMENT EN QUE EL REONEIXEMENT DE LA SEVA LLIBERTAT AFERMA DEFINITIVAMENT LA REPUBLICA ESPANYOLA

Amb motiu de l'aprovació de l'Estatut Català i com a homenatge al President de Catalunya, senyor Macià, i salutació a la ciutat de Barcelona, el vinent dimarts, dia 4, de sis a vuit del matí, el dirigible "Graff Zeppelin", de tornada del seu viatge a Pernambuco, matí, el dirigible "Graf Zeppelin", de litar del Prat de Llobregat, sempre que les condicions atmosfèriques, en relació amb les del camp, ho permetin. Segons ha comunicat el comandant del dirigible a la casa Ricard Torradella, consignatària a Barcelona, el dilluns a la tarda donarà a conèixer per ràdio l'hora exacta de l'arribada.

de l'abnegació més dura, de la disciplina més severa. La política no és cap carrera personal ni cap professió. L'Esquerra Republicana de Catalunya seria morta el dia que els seus militants fossin uns ciutadans que esperessin favors, i els seus dirigents, uns altres ciutadans, que es valgessin del Govern per a fer-ne. Això seria perpetuar la concepció dels vells partits polítics, dels partits polítics que la República va escórrer, i que no poden tornar a aixecar el cap.

Que el Segon Congrès Nacional del Partit ho tingui ben present, perquè de les seves deliberacions en surti l'acord de no permetre de cap manera el confusionisme, i d'exigir de tothom, premsa, propagandistes, centres, la més severa disciplina.

ADVERTIMENT IMPORTANT

Tenint en compte que la sessió d'aquesta nit del Congrès Nacional, coincideix amb el funcionament de les llums dels jardins de l'Exposició, i, per tant, l'entrada al recinte és de pagament, als militants del Partit els seran facilitades, mitjançant l'exhibició del carnet de militant, unes contrasenyes que els permetran d'entrar en el recinte.

ENTITATS EXPULSADES DEL PARTIT

La Federació de Barcelona Circumscripció, acordà en la darrera reunió, expulsar del Partit, per indisciplina als organismes superiors, les següents entitats:

Unió d'Esquerra Republicana del districte I (Francesc Macià).

Centre Unió d'Esquerra Republicana Coll-Blanc - Torrossa (Carretera de Coll-Blanc).

Centre d'Esquerra Republicana (Barriada Fum d'Estampa), Coll-Blanc.

Centre d'Esquerra Republicana, districte II (carrer de Colom).